

SIEWCA

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Nr 23 (91)

24 stycznia – 6 lutego 2010 r.

Cena 1,- zł

PARAFIALNY
ODDZIAŁ
AKCJI
KATOLICKIEJ
SEJNY

Boże, przez życie świętej Agaty ukazałeś,
co jest najważniejsze, za co warto dać życie.
Pomóż nam tak przejść przez życie, abyśmy z nią
w niebie mogli wielbić Ciebie na wieki. Amen

MOC SŁOWA

Niedziela III Zwykła – 24.01.2010

Łk 1,1-4;4,14-21

Wielu już starało się ułożyć opowiadanie o zdarzeniach, które się dokonały pośród nas, tak jak je przekazali ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa. Postanowiłem więc i ja zbadać dokładnie wszystko od pierwszych chwil i opisać ci po kolei, dostojny Teofilu, abys się mógł przekonać o całkowitej pewności nauk, których ci udzielono. W owym czasie: Jezus powrócił w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach, wysławiany przez wszystkich. Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę natrafił na miejsce, gdzie było napisane: „Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnych, abym obwoływał rok łaski od Pana”.

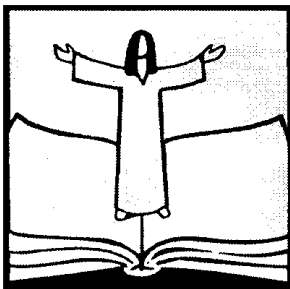
Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić do nich: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”.

Refleksja niedzielna:

Niekiedy być może zazdrościmy Jezusowi, że może tak dokładnie określić i publicznie ogłosić zadanie i sens swego życia: „Przyszedłem, żeby...”. Ale nie tylko tego. Jezus,

powołując się na proroka Izajasza, ma świadomość, że jest związany z bardzo długą tradycją, może się na nią powoływać, a tym samym dalej ją rozwijać i budować na niej swoje życie i swoją naukę.

Zapewne jednak nigdy w naszej zazdrości nie przekraczamy pewnych granic i szybko przepelnia nas wielkie uczucie wdzięczności za wszystkie dary, jakie spotykają nas w życiu, wszystkie odruchy serca, które pozwalają nam trwać w dobrych postanowieniach – słowem za wszystkie łaski, jak się dawniej mówiło

i może nadal mówi. Mamy bowiem też świadomość, że jako uczniowie i uczennice Jezusa nigdy nie jesteśmy w stanie dorównać Mistrzowi

w tym, co mógł i uczynił dla innych. Czujemy się jednak zaproszeni, żeby iść z Nim i w Jego imieniu i tak jak On, choć na naszą miarę, nieść dobrą nowinę ubogim na ciele i duszy, więzionym, niewidomym, zrozpaczonemu i obarczonym winą. I mieć ufność, że to, co już jest dobrego, i to, co dobrego robimy, jest – nawet jeśli jest tak małe jak ziarno gorczycy – zaczynem królestwa Bożego. Przynajmniej powinniśmy o tym pamiętać, bo świadomości tej potrzebujemy jak dobrego, pożywnego chleba. Być może właśnie na rozbudzeniu tej świadomości polega łaska, kryjąca się w dzisiejszej Dobrej Nowinie: Jezus przyszedł, aby uzdrowić też nasze ubóstwo, naszą ślepotę, rozpacz i rozwiązać nasze więzy, i uwolnić nas od winy. I świadomości, że i On nas potrzebuje, aby dalej prowadzić swe dzieło. – Kiedy? „Dzisiaj” – powiada Ewangelia.

Niedziela IV Zwykła – 31.01.2010

Łk 4,21-30

WNazarecie w synagodze, po czytaniu z proroctwa Izajasza, Jezus powiedział: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”. A wszyscy przyświadczały Mu i dziwili się pełnym wdzięku słowom, które płynęły z ust Jego. I mówili: „Czyż nie jest to syn Józefa?”. Wtedy rzekł do nich „Z pewnością powiecie mi to przysłowie: „Lekarzu, ulecz samego siebie; dokonajże i tu, w swojej ojczyźnie, tego, co wydarzyło się, jak słyszeliśmy, w Kafarnaum”. I dodał: „Zaprawdę powiadam wam: Żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie. Naprawdę mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; a Eliasz do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej. I wielu trędowatych było w Izraelu za proroka Elizeusza, a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman”. Na te słowa wszyscy w synagodze unieśli się gniewem. Porwali się z miejsca, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na stok góry, na której ich miasto było zbudowane, aby Go strącić. On jednak przyszedłszy pośród nich, oddalił się.

Refleksja niedzielną:

Nie tak trudno zrozumieć mieszkańców Nazaretu. Przychodzi stawny Syn tego miasta, rabbi cudotwórca - dzisiaj witałaby Go orkiestra, urządzono by festyn, zjawiliby się miejscowi dostojnicy, co do jednego. A zatem i mieszkańcy Nazaretu mieli prawo spodziewać się czegoś szczególnego, I początkowo wszystko przebiega zupełnie dobrze. Jezus cytuje Proroków, trzyma się świętej tradycji, tego, co ogólnie przyjęte. Jeszcze przydałby się jeden albo, lepiej, dwa cuda, „evenf” - jak by się dzisiaj powiedziało. To zaspokoiliby w nadmiarze oczekiwania wszystkich. Ale Jezus nie wychodzi naprzeciw tym nadziejom, co gorsza - dopuszcza się strasznej, niesłychanej prowokacji.

Tym, którzy uważają siebie za pobożnych i bojących się Boga, odmawia zbawienia; raczej poganom ma przypaść zbawienie niż im.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że nasza wściekłość byłaby równie

wielka, jeśli nie większa, /podobnie byśmy zareagowali jak mieszkańcy Nazaretu. Gdyby tylko ktoś, obojętnie kto, ośmieliłby się odebrać nam nadzieję, jeśli nie pewność zbawienia -właśnie nam, którzy wciąż jeszcze wiernie chodzimy na msze niedzielne i świąteczne, i na nabożeństwa, i to w czasach, gdy praktyka nie jest już tak oczywista, właśnie nam, którzy dzięki swojemu bezinteresownemu zaangażowaniu podtrzymują życie w parafiach. Przedstawmy sobie taką sytuację i naszą reakcję. Przyjmijmy z pokorą, wbrew wszystkim wewnętrznym oporom, radę: Wszyscy bez wyjątku muszą bezustannie kwestionować samych siebie. Bóg nie jest „naszym Bogiem” ani Bogiem naszego Kościoła czy parafii. Bóg nie jest sługą naszych oczekiwań ani zachcianek. A tym samym może nas zawsze spotykać w nieoczekiwany sposób.

KALENDARZ LITURGICZNY

Niedziela 24 stycznia 2010

Trzecia w ciągu Roku

Poniedziałek 25 stycznia 2010

Święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła. Zakończenie Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan

Wtorek 26 stycznia 2010

Wspomnienie św. Tymoteusza i Tytusa, biskupów

Środa 27 stycznia 2010

Wspomnienie bł. Jerzego Matulewicz, biskupa

Czwartek 28 stycznia 2010

Wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, prezbytera i doktora Kościoła

Piątek 29 stycznia 2010

Wspomnienie dowolne bł. Bolesławy Lament, dziewicy i św. Anieli Merici, dziewicy

Sobota 30 stycznia 2010

Dzień powszedni

Niedziela 31 stycznia 2010

Czwarta w ciągu Roku

Poniedziałek 1 lutego 2010

Dzień powszedni

Wtorek 2 lutego 2010

Święto Ofiarowania Pańskiego (Matki Bożej Gromnicznej). Dzień Życia Konsekrowanego

Środa 3 lutego 2010

Wspomnienie dowolne św. Błażeja, biskupa i męczennika i św. Oskara, biskupa

Czwartek 4 lutego 2010

Dzień powszedni. Pierwszy czwartek miesiąca

Piątek 5 lutego 2010

Wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy. Pierwszy piątek miesiąca

Sobota 6 lutego 2010

Wspomnienie św. Pawła Miki i Towarzyszy Męczenników. Pierwsza sobota miesiąca

Niedziela 7 lutego 2010

Piąta w ciągu Roku

Intencje modlitwy na luty

Ogólna:

Za wszystkich ludzi nauki i kultury, aby poprzez szczere poszukiwanie prawdy mogli dojść do poznania jedyne prawdziwego Boga.

Misyjna:

Aby Kościół, świadomy swojej tożsamości misyjnej, starał się wiernie naśladować Chrystusa i głosić Jego Ewangelię wszystkim narodom.

Ks. Prałat Zbigniew Bzdak – proboszcz parafii

A może tak Akcja Katolicka?

Akcja Katolicka – najogólniej mówiąc to wspólnota ludzi świeckich, katolików, którzy swoją aktywnością we współpracy z hierarchią chrześcijańską ten świat głosząc i dając świadectwo obecności Chrystusa Zmartwychwstałego. To wspólnota, która patrzy na ziemskie wydarzenia i ocenia je w duchu Ewangelii, szuka także inspiracji w Słowie Bożym czyniąc ten świat lepszym, w którym relacje międzyludzkie mają za fundament miłość mającą swe źródło w Bogu. Ludzie należący do AK troszczą się o odrodzenie życia osobistego, rodzinnego i społecznego według nauki Kościoła, kształtując siebie i innych według zasad wiary chrześcijańskiej. Członkowie AK troszczą się o pogłębienie relacji z Jezusem Chrystusem, poznając Go coraz bardziej i wybierając Go jako jedynego Pana i Zbawiciela, Króla Wszechświata i Głowy Wspólnoty, której na imię Kościół, a do którego należymy przez chrzest i wiarę żywą. Każdy członek AK ma za zadanie apostołować, czyli swoim życiem głosić wiarę i pociągać innych do jej wyznawania. W dzisiejszym świecie zsekularyzowanym, czyli zeświecczonym, a jeszcze jaśniej mówiąc, nie uznającym zasad Bożych, zadanie to jest szczególnie ważne: odważnie dawać świadectwo Miłości, która jest z Boga, bo Bóg jest Miłością. Kto trwa w Miłości, trwa w Bogu. To, czego potrzeba dzi-

siaj wyznającym wiarę w Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego, żyjącego wśród nas to ODWAGA. Nie bójcie się – wołał Chrystus, nie lękajcie się – zagrzewał nas Jan Paweł II. Odwaga ta polega na stawaniu po stronie Bożych praw i Ewangelii, po stronie życia od poczęcia do naturalnej śmierci, po stronie Miłości, która widoczna jest w znaku Krzyża, po stronie bezkompromisowego i ewangelicznego „Tak, tak! Nie, nie! A wszystko inne od Złego pochodzi.” Aby taką postawę mieć potrzeba Wspólnoty, w pojedynkę niewiele można dokonać. Dlatego jest Akcja Katolicka, w której jest możliwość aktywnej realizacji swego chrześcijańskiego powołania. Warto być w jej szeregach, warto się spotykać i działać dla Chrystusa, dla Kościoła, dla Ojczyzny i dla siebie. Zapraszamy.

Radością naszą jest wybór noworocznego spotkania Akcji Katolickiej z całą Diecezją Elckiej w Sejnach w sobotę, 30 stycznia: Eucharystia będzie u początku tego spotkania o godz. 11.00 w naszej Bazylice, następnie przejście do Pałacu Biskupiego i konferencja na temat: „Akcja Katolicka w służbie Miłości”. Zakończeniem będzie wspólna Agapa. Zapraszamy wszystkich członków naszego Parafialnego Oddziału AK do włączenia się w to wspólne spotkanie i pomoc w jego zorganizowaniu.

Święta Agata

Imię Agata znaczy dobrze, szlachetnie urodzona. Święta nosząca to imię rzeczywiście pochodziła ze szlacheckiego rodu z Katanii. Miasto to leży na Sycylii, u podnóża wulkanu Etna. Żyła zaledwie szesnaście lat. Agata nie chciała zostać żoną namiestnika Katanii Kwincjana. Była chrześcijanką i złożyła ślub życia w dziewictwie. Kiedy cesarz Decjusz rozpoczął prześladowania chrześcijan, Kwincjan jako jedną z pierwszych przed sądem postawił Agatę, nie wyparła się jednak Chrystusa. Sąd skazał ją na tortury, odcięto jej piersi. Tortury przerwano, gdyż nastąpiło niespodziewane trzęsienie ziemi.

Dziewczyna zmarła w więzieniu 5 lutego 251 roku. W rok po jej śmierci nastąpił wielki wybuch Etny. Gorąca lawa nie załała jednak miasta, lecz zatrzymała się tuż przed nim. To cudowne ocalenie nawet pogan przypisywali wstawiennictwu świętej Agaty. Jej relikwie zostały umieszczone w przepięknym relikwiarzu, który znajduje się w Katanii. W dniu rocznicy jej śmierci relikwiarz obwożony jest po mieście w uroczystej procesji. Ku jej czci święci się sól, chleb i wodę. W czasie pożaru ten chleb i sól wrzucano do ognia, aby odwróciły wiatr i ogień od zabudowań; a podane zwierzętom, chroniły je od chorób.

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI

WNiedzielę Świętej Rodziny usłyszeliśmy List Pasterzy Kościoła w Polsce nawiązujący do hasła tego Roku Kościelnego „BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI”. Biskupi zakończyli list słowami: „Umiłowani w Chrystusie Panu! Kończąc, pragniemy zwrócić uwagę, na wydany w tym roku przez Konferencję Episkopatu Polski dokument pt. „Służyć prawdzie o małżeństwie i rodzinie”. Bardzo serdecznie zachęcamy do jego lektury i rozmowy o nim w rodzinach. Mamy nadzieję, że wielu duszpasterzy zorganizuje w swoich parafiach grupy studyjne, które będą rozważały ten tekst, szukając w nim inspiracji do rozwoju i dróg nawrócenia.” Pragniemy wszystkim przybliżyć ten dokument drukując jego fragmenty w kolejnych numerach naszego pisma, bo uważamy, że zwłaszcza w dobie różnych „ekstrawagancji” zmierzających do ponížania małżeństwa jako wspólnoty kobiety i mężczyzny jest to bardzo istotne. Dzisiaj pierwszy fragment tego dokumentu.

Kościół ma

«**olbrzymie doświadczenie w sprawach ludzkich**»

3 Kościół to jedyna w całym świecie instytucja z tak olbrzymim „doświadczeniem w sprawach ludzkich”, która towarzyszy człowiekowi w jego radościach i nadziejach, smutkach i lękach od ponad dwóch tysięcy lat! Poprzez swoje nauczanie i działalność Kościół jest tak ściśle związany z godnością i prawami człowieka, że każdy, kto chce zniszczyć człowieka albo nim manipulować, wydaje walkę Kościołowi. Ta walka wciąż trwa! „Cafej historii ludzkości towarzyszy bowiem ostra walka przeciwko mocom ciemności, która rozpoczynając się na początku świata, będzie trwała, jak mówi Pan, aż po dzień ostatni”. Jednak Kościół „zмага się o duszę świata” przepelniony nadzieją, ufa bowiem bezgranicznie Jezusowi Chrystusowi, który zapewnił: „Jestem z wami przez wszystkie dni” oraz „bramy piekielnie nie zwyciężą”.

4 Ten dokument nie jest teoretycznym opracowaniem na temat małżeństwa i rodziny, ale duszpasterską refleksją. Nie jest to także wyczerpujące opracowanie wszystkich możliwych tematów. Z duszpasterską troską mówimy tutaj o tym, co uważamy za najważniejsze i pożyteczne na tym etapie dziejów Kościoła w Polsce. Dokument ten powstał z życia i ma do życia prowadzić. Dla pogłębienia zasygnalizowanych problemów odsyłamy do tekstów Magisterium Kościoła.

Powaga,

realizm, uczciwość w dialogu

5 Dzisiaj niektórzy lubią pytać, czy Kościół nie milczał w różnych dramatycznych sytuacjach minionych dziejów. Twierdzi się przy tym, że powinien mówić, a niekiedy wręcz zarzuca się – nawet wbrew oczywistym faktom – że wypowiedział się za mało zdecydowanie. W obliczu de-

gradacji człowieka, miłości i rodziny nie można stosować innych zasad. Zatem konsekwentnie, także w tych kwestiach, niech nikt nie odmawia Kościołowi prawa głosu szczególnie dzisiaj, gdy tyle się mówi o wolności słowa. Kościół ma mówić i będzie mówił. To jest nasz obowiązek wobec Boga i wobec człowieka, którego Bóg nam zawierzył. Naszym obowiązkiem jest bowiem „zawsze i wszędzie przepowiadać zasady moralne w odniesieniu do porządku społecznego (...), zwłaszcza w tym, co dotyczy wartości życia, znaczenia wolności, jedności i trwałości rodziny, prokreacji i wychowania dzieci, wkładu na rzecz dobra wspólnego i pracy, znaczenia techniki i używania dóbr materialnych, pokojowego i braterskiego współistnienia wszystkich narodów”. Nie możemy milczeć. Jak przypominał ks. Karol Wojtyła, winni są nie tylko ci, którzy czynią zło, ale również ci, którzy je widzą, ale nie reagują. Nigdy w swojej historii Kościół nie pozwolił sobie narzucić milczenia.

6 To prawda, że człowiek, którego świat wartości zbudowany jest na pożądaniu ciała, pożądaniu oczu i pysze tego życia, „nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to wydaje i nie może tego poznać”. Trzeba jednak bardzo zdecydowanie powiedzieć, że podejmując tak ważne zagadnienia jak miłość, małżeństwo, rodzina i życie ludzkie, nikt nie ma moralnego prawa banalizować tych rzeczywistości czy trywializować opinii interlokutora, a dyskusję sprowadzać do pikanterii i uszczypliwości. W głębi serca podejmujących dyskusję niezbędna jest otwartość na rozmówcę, uważne wsłuchiwanie się w jego racje, i szczerą próbą ich zrozumienia. Prawi ludzie dyskutują bez uprzedzeń, z powagą, realizmem i uczciwie. Na nic się zdadzą jakiegokolwiek techniki manipulacji. Nie chodzi przecież o to, kto zwycięży w dyskusji, lecz o to, czy zdołamy rozeznaczyć, która droga rzeczywiście prowadzi ku obiektywnemu szczęściu człowieka i świata.

(cdn)

Święto przypadające 2 lutego, tzn. w czterdziestym dniu po Bożym Narodzeniu, mówi o Ofiarowaniu Pańskiego w liturgii wysuwa się światło na plan pierwszy. Światło świecy zapalone 2 lutego oznacza Chrystusa, który jest „Światłością prawdziwą, oświecającą każdego człowieka, gdy na ten świat przychodzi” (por. J 8, 12). Pięknie wyraził tę prawdę sprawiedliwy starzec Symeon, człowiek długiego czekania na jedną chwilę szczęścia. Miał on bowiem obiecanie od Boga, że odchodząc z tej ziemi zobaczy Zbawiciela. On to właśnie, ujrawszy Maryję z Dzieciątkiem i Józefa wchodzących do świątyni jerozolimskiej, wziął Boże Dzieciątko w swoje ręce i rozradowany zawołał: „Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju..., bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie..., światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego...” (Łk 2, 29-32). Tego potrzebował pod koniec swego życia starzec Symeon do prawdziwego szczęścia? Zobaczyć Zbawiciela świata, uwierzyć w Niego, wziąć Go na ręce, to bardzo dużo, to jest wszystko.

Czy dzisiaj mamy wielu ludzi cieszących się z tego, co dzieje się w sercach ludzkich dzięki Chrystusowi? Chrystus jest obecny i ciągle działa w sercach tych, którzy otwierają się na Jego działanie. On, jako Zbawiciel, napelnia je pokojem i radością. Od najdawniejszych czasów liturgia w święto Ofiarowania Pańskiego składa się z dwóch części: procesji z płonącymi świecami i Mszy świętej.

Procesja z płonącymi świecami w dniu 2 lutego jest najstarsza w liturgii kościelnej. Ma ona uzasadnienie w samej Ewangelii, która przedstawia Maryję z Dzieciątkiem i Józefem, wkraczających do świątyni jerozolimskiej. Procesja ta przypomina nam – pielgrzymom, że przez życie mamy iść z Chrystusem, Jego Matką Maryją i przybranym ojcem Józefem do niebieskiego Jeruzalem.

Świeca gromniczna powinna być otoczona wielką czcią. Ilekroć w różnych okolicznościach życia wypadnie nam wziąć do ręki gromnice – pamiętajmy, że wchodzimy w krąg działania Chrystusa – Światłości Prawdziwej, która oświeca każdego człowieka na ten świat przychodzącego, a którą to Światłość przyniosła światu Najświętsza Maryja Dziewica.

(ks. Zenon Mońka)

OFIAROWANIE JEZUSA W ŚWIĄTYNI

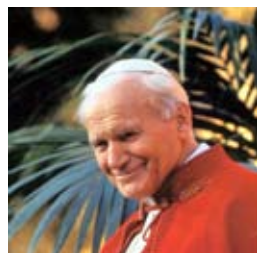
„Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju..., bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie..., światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego...” (Łk 2. 29-32)

Vittore Carpaccio - Ofiarowanie w świątyni (Wenecja, Accademia)

W obronie Krzyża wolności wyznania i wartości będących dziedzictwem narodów Europy

„Brońcie krzyża, nie pozwólcie, aby imię Boże było obrażane w waszych sercach, w życiu rodzinnym czy społecznym. Dziękujmy Bożej Opatrzności za to, że krzyż powrócił do szkół, urzędów publicznych i szpitali. Niech on tam pozostanie! Niech przypomina o naszej chrześcijańskiej godności i narodowej tożsamości, o tym, kim jesteśmy i dokąd zmierzamy i gdzie są nasze korzenie. Niech przypomina nam o miłości Boga do czło-wieka” (Jan Paweł II, *Zakopane, 6 czerwca 1997 r.*)

Kultura Zachodu...

Jan Paweł II kilkakrotnie mówił o kulturze Zachodu. Stwierdzał, że wielu już ludzi „nie zna Chrystusa”. Ubolewał, że „w społeczeństwach zachodnich szerzy się kultura przepojona egoizmem i zamknięta na Boga”. Martwił się tym, że „kultura, która odrzuca faktycznie niezachwiane odwołanie do boskiej transcendencji, rodzi zagubienie i niezadowolenie, obojętność, nienawiść i przemoc”.

Ojciec Święty mówił także o kulturze Unii Europejskiej, o nurtach kulturowych, które w niej dominują oraz tych, które lansowane są w mediach i eksponowane w szkole. Jest jakby ciałem obcym w nią wszczepionym. Europa to przede wszystkim kultura wyrosła i oparta na chrześcijaństwie. Do dziś przecież podziwiamy piękno sztuki

sakralnej w bazylikach i kościołach. Wiadomo też, że chrześcijaństwo, szczególnie w średniowieczu, w znacznym stopniu wpłynęło na kształtowanie się kultury. Dlatego też Europa to prawda, dobro, piękno, to człowiek naśladowujący Chrystusa, kroczący Jego ścieżkami i potrafiący wybierać również dobrą ścieżkę kultury. Warto więc zadać pytanie, gdzie jest to bogactwo myśli i kultury Europy?

Obecnie odnosi się wrażenie, jakoby Europa wracała do tej sytuacji, kiedy człowiek, który wyszedł z jaskini mógł robić wszystko, o czym zamarzył. Ale Europa zrodziła się z doświadczenia i mądrości, które spowodowały, że potrafiła rozpoznać Chrystusa, a poprzez Jego Mistyczne Ciało – Kościół i narodzić się na nowo i wzrastać w prawdzie człowieczeństwa, której od Boga nie można przecież oderwać.

(Irena)

Z okazji Dnia Życia Konsekrowanego, Czcigodnym Siostrzom Zgromadzenia Franciszkanek Rodziny Maryi w Sejnach – słowami papieża Pawła VI życzymy:

Szczęśliwe bądźcie!

Szczęśliwe, że wybrałyście najlepszą częśćkę.

Szczęśliwe, bo cóż was, według św. Pawła, odłączy od miłości Chrystusa. Szczęśliwe, bo poświęciłyście wasze życie jedynej i najwyższej Miłości.

Szczęśliwe, bo jesteście ukochanymi córkami Kościoła

i uczestniczycie w jego radościach i smutkach, pracach i nadziejach.

Szczęśliwe, bo nie jest daremna wasza praca i modlitwa, i cierpienie, i nic nie jest ukryte przed oczyma Ojca, który widzi w skrytości i wszystko wynagradza.

Szczęśliwe, bo jak Maryja i wy usłyszałyście wezwanie Boże,

zaufałyście i poszłyście za Nim.

Bazylika Mniejsza p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 0875162141
Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003
Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: ksbzdak@diecezja.elk.pl
Wikariusze: ks. Radosław Góralski, ks. Piotr Świędrowski, ks. Bernardas Augaitis.

Zapowiedzi przedślubne:

Tomasz Moroz, kawaler z Krasnopolą, Parafia Przemienienia Pańskiego i **Aneta Macianis**, panna z Sejn, Parafia tutejsza.

Romuald Krejpcio, kawaler z Suwałk, Parafia Bożego Ciała i **Anna Janczulewicz**, panna z Sejn, Parafia tutejsza.

Módlmy się za narzeczonych, aby z wiarą i roztropnie przygotowali się do zawarcia sakramentu małżeństwa.

Sakrament małżeństwa:

16/01/2010
Justyna Pietruszkiewicz i Piotr Pietkiewicz

Sakrament Chrztu Świętego:

16/01/2010 – Aleksandra Pietkiewicz

Odeszli do wieczności:

† Apolonia Stankiewicz, Sumowo (l. 78), zm. 18.01.2010

Pozdrowienia z Peru

Ks. Marcin Ołów, dawny wikariusz naszej Sejneńskiej Parafii a obecnie misjonarz w Peru przesyła wszystkim naszym Parafianom serdeczne pozdrowienia i życzenia. Jak zwykle w takich sytuacjach, początki życia i pracy w nowych warunkach są bardzo trudne, ale ks. Marcin radzi sobie coraz

lepiej. Przesłał kilka zdjęć z pierwszych tygodni swojej posługi w parafii a także na bieżąco można towarzyszyć Ojcu Marcinowi w jego misjonarskiej pracy czytając w Internecie jego stronę:

www.misjonarz.pinger.pl

Ks. Marcin wciąż liczy na naszą pamięć o nim w modlitwie, można także pisać do niego na adres marcinolow@wp.pl. Możliwe także wspierać finansowo naszego misjonarza, potrzeby są wielkie. Ks. Marcin napisał:

Drodzy ofiarodawcy!

Z głębi serca dziękuję Wam za wasze dotychczasowe wsparcie materialne i duchowe. Bez was nic byśmy tutaj nie zrobili... Ktoś mi kiedyś powiedział: „jeżeli chcesz coś zrobić dla misji, to musisz wszędzie i każdego prosić, wręcz zebrać...”

Dzięki Wam stajemy się narzędziami dobrego Boga, aby śpieszyć z pomocą chorym, porzuconym, poranionym, bezsilnym, odepchniętym

i opuszczonym, pomagając im zebrać resztki sił, by mogli samodzielnie wstać i cieszyć się godnym życiem.

Powiem więcej: to jest nasze wspólne dzieło... Każdy z nas może stać się na swój sposób misjonarzem i w miarę swoich możliwości pomóc misjom, nie tylko słowem, ale przede wszystkim czynem. Jeżeli chciałbyś złożyć swój dar serca i wesprzeć nasze dzieło - możesz to uczynić.

ksiądz Marcin

Nr konta złotówkowego:
25 1090 2792 0000 0006 9000 4380
Bank Zachodni S.A. Polska
Marcin Ołów

Ogłoszenia duszpasterskie

1 W trzecią niedzielę zwykłą rozpoczęliśmy lekturę Ewangelii według świętego Łukasza, która będzie nam towarzyszyła przez niemal cały rok.

2 Jutro, 25 stycznia, w święto Nawrócenia św. Pawła, zakończy się Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Tak bardzo upragniona przez Jezusa jedność została zniszczona przez ludzką pychę i jest zgorszeniem dla świata, dlatego nie ustawajmy w wysiłkach na rzecz jej przywrócenia. W tej intencji ofiarujemy nasze modlitwy i cierpienia.

3 Dzień Islamu będziemy obchodzić 26 stycznia, we wtorek. Prośmy o światło Ducha Świętego, byśmy potrafili patrzeć na siebie z miłością i zrozumieniem, przez pamięć o naszym wspólnym ojcu wiary – Abrahamie.

4 Święto Ofiarowania Pańskiego, czyli Matki Bożej Gromnicznej będziemy obchodzić 2 lutego. Zgodnie z żydowskim prawem 40 dni po urodzeniu Jezusa Maryja i Józef zanieśli Dzieciątka do świątyni jerozolimskiej, by je przedstawić Bogu i złożyć ofiarę. Tego dnia przyjdźmy do świątyni ze świecami – gromnicami. Zostaną poświęcone i przez cały rok, a zwłaszcza w chwilach trwogi i cierpienia, będą nam przypominały o Jezusie – Światłości Narodów. Msze św. będą sprawowane w następujących godzinach: 6.30; 8.00; 10.00; 13.00 (LT); 16.00 – z udziałem dzieci. Prosimy dzieci o przyniesienie świecy od Chrztu; 17.30. Taca będzie zbierana na „Karmel Elcki”.

5 Święto Ofiarowania Pańskiego jest Dniem Życia Konsekrowanego, a więc osób, które obrały drogę szczególnego naśladowania Jezusa przez posłuszeństwo, ubóstwo i czystość. Tak się dobrze składa, że w nasz krajobraz wiary na Ziemi Sejneńskiej wpisała się obecność i służba od przeszło 80 lat Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi. Mamy więc szczególną okazję do modlitwy wdzięczności Bogu za posługę Sióstr w naszej Parafii. Ogarnijmy ich tego dnia naszą modlitwą i życzliwością.

6 Wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy obchodzimy w piątek, 5 lutego. Św. Agata jest Patronką naszego miasta. Za Jej przyczyną będziemy modlić się za wszystkich mieszkańców, o pomyślność i bezpieczeństwo, o zachowanie nas od pożarów i wszelkich klęsk żywiołowych.

7 W pierwszym tygodniu lutego przypada pierwszy czwartek miesiąca. Wspominamy w ten dzień ustanowienie Eucharystii i kapłaństwa. We wspólnej modlitwie prosimy o nowe i święte powołania do kapłaństwa, zwłaszcza z naszej Parafii. W pierwszy piątek miesiąca chcemy wypełnić prośbę Jezusa o modlitwę wynagradzającą za grzechy nasze i całego świata. Po Mszy św. o godz. 8.00 wystawienie Najśw. Sakramentu i chwila wspólnej adoracji, a po południu od godz. 15.00 w Godzinie Miłosierdzia wystawienie Najśw. Sakramentu, korona i adoracja do g. 16.00, po czym Msza św. z udziałem dzieci i młodzieży. Przed południem odwiedziny starszych i chorych w domach. A w pierwszą sobotę czcimy Matkę Najświętszą uciekając się do Jej Niepokalanego Serca. Wieczorna Msza św. i Nowenna w tym duchu, a także modlitwa i błogosławieństwo kobiet oczekujących na narodzenie swego dziecka. Zapraszamy oboje rodziców poczętych a jeszcze nienarodzonych dzieci.

Trwa wizyta duszpasterska zwana „kolędą”.

Niech ona będzie okazją do wspólnej modlitwy, wzajemnego poznania się, zbliżenia i rozmowy o problemach nie tylko konkretnej rodziny, ale także o sprawach naszej parafialnej wspólnoty. Kapłan przynosi w nasz dom Boże błogosławieństwo. W miarę możliwości starajmy się być wszyscy obecni na czas wizyty kolędowej.

Plan kolędy:

Poniedziałek, 25 stycznia	– ul. Marchlewskiego, Młynarska, Nowa
Wtorek, 26 stycznia	– ul. Konopnickiej, Strażacka
Środa, 27 stycznia	– ul. Grodzka i Przyrzeczna, Głowackiego i Krzywa, Ogrodowa i Słowackiego oraz Projektowana
Czwartek, 28 stycznia	– ul. 22 lipca i 11 Listopada, Targowa, Łączna i Rittlera
Piątek, 29 stycznia	– ul. Mickiewicza, Leśna, Szkolna, Niecała, Żwirki i Wigury, Łąkowa POM
Sobota, 30 stycznia	– od 9.00: Posejanka; Bursiszk; Gryszkańce; Degucie i Grudziewszczyzna
Poniedziałek, 1 lutego	– od g. 9.00 Sztabinki (1), Skarkiszki i Dowiaciszki (1), Ronkojeziory i Jodeliszki (1)
Wtorek, 2 lutego	– nie ma kolędy
Środa, 3 lutego	– od 9.00 Zaleskie (2) i Radziuszki (1), Stabieńszczyzna (1)
Czwartek, 4 lutego	– od 9.00 Łumbie (2), Konstanyńówka, Lasanka, Iwanówka (2)
Piątek, 5 lutego	– od 9.00 Radziucie (2), Marynowo (1), Babańce (1)
Sobota, 6 lutego	– od 9.00 Krasnogruda i Kalwiszki (1), Bubele (1), Jenorajście (1) Romanowce (1)
Poniedziałek, 8 lutego	– od 16.00 ul. Łąkowa i Jeziorna
Wtorek, 9 lutego	– kolęda na zamówienie (jeśli kogoś wcześniej nie było, albo z różnych względów nie mógł przyjąć kolędy – proszę zgłosić adres – godzina do uzgodnienia)

Intencje mszalne 24.01 – 07.02.2010 r.

NIEDZIELA III W CIĄGU ROKU, 24.01.2010

07:00 +Józef Masianis (greg8)
08:30 +Franciszek +Bolesław z rodz. Szarejków i Przekopskich
10:00 +Helena (4 rocz.) +Stanisław Juszkiwicz
11:30 +Stefan Dziemitko (11 rocz.)
13:00 (LT) O błog. Boże i zdrowie dla Alberta (+Anna Marcinkiewicz – 1 rocz.)
13:00 Krasnowo: Za parafian
17:30 +Anna Jabłońska

PONIEDZIAŁEK, 25 stycznia 2010

06:30 +Leonard (2 rocz.) i z rodz. Basiewiczów +Scholastyka Myszczynska
08:00 +Józef Masianis (greg9)
08:00 +Stanisława Wichert (10mc)
08:00 +Stanisław Radzewicz (14 rocz.)
17:30 +Franciszek Tujakowski (11 rocz.)

WTOREK, 26 stycznia 2010

06:30 +Józef Masianis (greg10)
06:30 +Nadzieja +Wincenty Danilczyk
08:00 +Kazimierz Koneszko (10mc)
08:00 +Jan +Anna Niewulis
17:30 +Jadwiga Abramowicz

ŚRODA, 27 stycznia 2010

06:30 O błog. Boże dla Anny i Krzysztofa Ludorf w 20 rocz. ślubu i dla rodziny
08:00 +Józef Masianis (greg11)
08:00 +Bogusław Kaufman (9mc)
08:00 +Miroslaw Skupski (2mc)
17:30 +Alicja Paszkiewicz (1 rocz.)

CZWARTEK, 28 stycznia 2010

06:30 +Józef Masianis (greg12)
08:00 +Julia +Jan Godlewscy
08:00 +Jan (3 rocz.) i z rodz. Klimasara i Pietruszkiewicz
08:00 +Wiesław Liszczyna (miesiąc od pogrzebu)
17:30 +Stanisław Adamowicz (5 rocz.)

PIĄTEK, 29 stycznia 2010

06:30 +Anna (33 rocz.) +Bronisław (70 rocz.) Doboszyccy
08:00 +Józef Masianis (greg13)
08:00 +Władysław Derdzikowski (13 rocz.)
08:00 +Zofia Greblunas (1 rocz.) +Waldemar Wysocki (1 rocz.)
17:30 +Józef +Joanna Jagłowscy +Piotr +Aleksandra +Stanisław Czarniewscy

SOBOTA, 30 stycznia 2010

06:30 +Józef Masianis (greg14)
06:30 +Zygmunt Rzeniecki (4 rocz.)

08:00 +Stanisława +Henryk Ślusarczyk
08:00 +Marzena Niwińska +Józef Romanowski
08:00 +Jan +Katarzyna Wróblewscy
17:30 +Władysław Czernialis

NIEDZIELA IV W CIĄGU ROKU, 31.01.2010

07:00 +Mateusz Miszkiel
08:30 +Hieronim Skupski (11 rocz.)
10:00 +Edwin Miszkiel (17 rocz.)
11:30 +Józef Masianis (greg15)
13:00 (LT) +Witold +Józef +Stefania Żukowscy
13:00 Krasnowo: Za parafian
17:30 +Wacław Koneszko +Helena +Stanisław

PONIEDZIAŁEK, 1 lutego 2010

06:30 +Józef Masianis (greg16)
08:00 O błog. Boże i zdrowie dla Magdaleny, Pawła i całej rodziny
08:00 +Marianna +Zygmunt Puczyłowski
17:30 O błog. Boże dla rodz. Jodzio

WTOREK, 2 lutego 2010 Święto Ofiarowania Pańskiego

06:30 +Józef Masianis (greg17)
08:00 +Jan +Weronika +Grażyna Wojlanis
10:00
13:00 (LT) +Alojzy Sławianis (miesiąc od pogrzebu)
16:00 +Helena (20 rocz.) +Aleksander Żukowscy
17:30 +Ks. Sylwester Domel

ŚRODA, 3 lutego 2010

06:30 +Anieli Ambrosiewicz
08:00 +Józef Masianis (greg18)
08:00 +Władysław +Józef Walukiewicz
17:30 +Halina Namiotko

CZWARTEK, 4 lutego 2010

06:30 +Józef Masianis (greg19)
08:00
17:30 +Henryk (6 rocz.) +Czesław Wysoccy
PIĄTEK, 5 lutego 2010 r. pierwszy miesiąca
06:30 +Józef Masianis (greg20)
08:00 +Andrzej Łabanowski
16:00 +Stanisława (2 rocz.) +Wacław (1 rocz.) Adamowicz
17:30 +Tadeusz (3 rocz.) +Aleksander (36 rocz.) +Ks. Sylwester +Apolonia +Leokadia Domelowie

SOBOTA, 6 lutego 2010

06:30 +Bolesław Malinowski (25 rocz.)
08:00 +Józef Masianis (greg21)
08:00 +Piotr Hołubowicz (30 rocz.) i jego rodzice
09:00 (LT) +Magdalena Leończyk (1 rocz.) egzekwie
17:30 +Daniel Lewkowicz +Zofia Rutkowska
17:30 +Romuald Benczyk

Ks. Radosław Góralski

Kryzys „osoby”?

To bardzo smutne, że zapominamy o tej ważnej prawdzie, „człowiek jest osobą” – powtarzając to, czuje się jakbym słyszał słowa Jana Pawła II, który z niezwykłą determinacją potarzał tę prawdę w czasie swojego jakże ważnego pontyfikatu. A dzisiaj? Człowiek jest wszystkim tylko nie osobą! Jest miliarderm, jest wynalazcą, zdobywcą itd. A to co najważniejsze? Zgubiło się w gąszczu określeń. I tutaj właśnie jawi się śmiertelne niebezpieczeństwo tzw. redukcjonizmu – czyli „ograniczania” i sprowadzania człowieka tylko do jakiegoś wybranego i pojedynczego aspektu jego życia. Wszystkie ideologie totalitarne, tzw. systemy śmierci, cywilizacja śmierci, co często podkreślał Papież Polak, za punkt wyjścia brały błędne ujęcie osoby ludzkiej, u podłoża wszystkich systemów zagłady leżał tzw. błąd antropologiczny.

Nienawiść do człowieka jakikolwiek by on był, nawet najgorszy jest ogromnym złem. I nie trzeba wiele. Zaczyna się od plotek, dotyczących nawet sąsiada czy kogokolwiek. Nienawiść karmi w sobie człowieka, dając jej pożywkę na różne sposoby. Czasem nawet nie jesteśmy tego świadomi, wydaje się nam, że mamy rację, ale że nic złego nie robimy. A ktoś cierpi z powodu naszego języka, naszej złości, naszej zemsty czy niechęci i to jest smutne. Ten ktoś, to człowiek – osoba, a w nim też Bóg. Tylko trzeba mieć ludzkie serce i oczy żeby to zobaczyć, żeby zobaczyć zło naszych czynów i przerazić się nim, a wtedy jest szansa że nie będziemy krzywdzić innych.

Pośród tych różnych twarzy ludzkich, widać i te cierpiące. Tyłu ich jest, że świat ich nie widzi, bo tak wygodniej. Jeśli zobaczy musi zareagować, a to takie trudne. Ludzie widzą więc tylko to, co chcą zobaczyć, najczęściej czubek swojego nosa, i więcej nic. Dlatego chrześcijaństwo, staje w tym świecie i wbrew wszystkiemu głosi miłość, która

jest silniejsza niż wszystko inne. Przychodzi Chrystus który mówi, „Odpuszczając ci się twoje grzechy” i to jest największy cud przebaczenia. I wszystko to otrzymuje człowiek, który jest „kims” osobą. Dlatego nie daj się zarazić nienawiścią. Spójrz na siebie i innych tak by w ich twarzy zobaczyć Miłość i bądź jej świadkiem!

Niech ci w tym pomogą słowa Matki Teresy:
*Ludzie postępują nierozumnie, nielogicznie i samolubnie.
Jeśli czynisz dobro, oskarżą Cię o egocentryzm.
Czyń dobro mimo wszystko.
To, co budujesz latami może runąć w ciągu nocy.
Buduj mino wszystko.
Ludzie w gruncie rzeczy potrzebują twej pomocy.
Mogą Cię jednak zaatakować, kiedy im pomagasz.
Pomagaj mimo wszystko.
Daj światu najlepsze co posiadasz, odbierasz cios za ciosem.
Pomagaj mimo wszystko.
Dawaj światu najlepsze z tego, co posiadasz, mimo wszystko.*

Przyjrzyjmy się postaciom, które liturgia wspomni w najbliższym tygodniu:

- we wtorek, 26 stycznia – świętych biskupów Tymoteusza i Tytusa, uczniów i współpracowników świętego Pawła, który skierował do nich listy zawierające ważne polecenia zarówno dla pasterzy, jak i wiernych;

- w środę, 27 stycznia, błogosławionego Jerzego Matulewicza, odnowiciela zakonu marianów i biskupa wileńskiego. Jego beatyfikacja odbyła się w Watykanie podczas obchodów 600-lecia chrztu Litwy. Prośmy go, by przyczynił się do budowania jak najlepszych relacji między Polską i Litwą;

- w czwartek, 28 stycznia – świętego Tomasza z Akwinu, Doktora Kościoła i jednego najwybitniejszych filozofów w dziejach kultury europejskiej. Jego dzieła filozoficzne i teologiczne do dziś stanowią ważną inspirację dla nauczania Kościoła.

- w środę, 3 lutego – świętego Błażeja, patrona wstawiającego się za cierpiącymi na choroby gardła. Tego dnia na zakończenie Mszy Świętej będziemy mogli przyjąć specjalne błogosławieństwo gardła za przyczyną tego świętego;

- w piątek, 5 lutego – świętej Agaty, męczennicy sycylijskiej z pierwszych wieków chrześcijaństwa, której kult szybko rozszerzył się na cały Kościół;

- w sobotę, 6 lutego – świętego Pawła Miki i towarzyszy, męczenników japońskich. Niech ich modlitwa przyczyni się do rozkwitu chrześcijaństwa w Azji oraz do zaprzestania prześladowań Kościoła w Chinach.

NIEDZIELA V W CIĄGU ROKU, 7 lutego 2010

07:00 +Czesława (6 rocz.) i z rodz. Wowaków i Łejmelów

08:30 +Romuald Markiewicz

10:00 +Władysław +Kazimiera +Władysława +Janina +Mieczysław +Leon +Jadwiga z rodz. Namiotko

11:30 +Józef Masianis (greg22)

13:00 (LT) +Magdalena +Józef z rodz. Deguciów i Judyckich

13:00 Krasnowo: Za parafian

17:30 +Romuald Wołągiewicz

Z ŻYCIA PARAFII

Kaplica św. Agaty

W Sejnach na placu św. Agaty (skwer przed bazyliką) znajduje się kaplica p.w. św. Agaty, zbudowana około 1789 r. z fundacji parafian. Inspiracją wzniesienia kaplicy były liczne pożary drewnianej zabudowy Sejny. W kaplicy znajduje się obraz św. Agaty z połowy XVIII w. Na sklepieniu kaplicy fresk wyobraża „Kuszenie Chrystusa”, wykonany w latach 50 tych XX wieku, przez Stanisława Kaźmierczyka, absolwenta Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie – syna Wiktorii z domu Jasionowskiej i Błażeja Kaźmierczyka. Na szczycie kaplicy, na dachu stoi figura św. Agaty, wykonana w drewnie lipowym w 1828 r. Kute ogrodzenie kaplicy zostało wykonane przez miejscowych rzemieślników w 1904 roku. Św. Agata jest patronką amazonek, chroni od pożarów.

Na sklepieniu kaplicy fresk wyobraża „Kuszenie Chrystusa”

Nad ołtarzem obraz św. Agaty z połowy XVIII w.

Fot.: J. Lupo

SIEWCA

www.sejny.kuria.elk.pl

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Sejnach

Redaguje zespół. Adres redakcji: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1, tel: 0875162141.

Wydawca: Parafialny Oddział Akcji Katolickiej w Sejnach. Skład komputerowy: Jan Lupo.

Teksty zamieszczamy na prawach honorowych.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania tekstów oraz zmian tytułów.